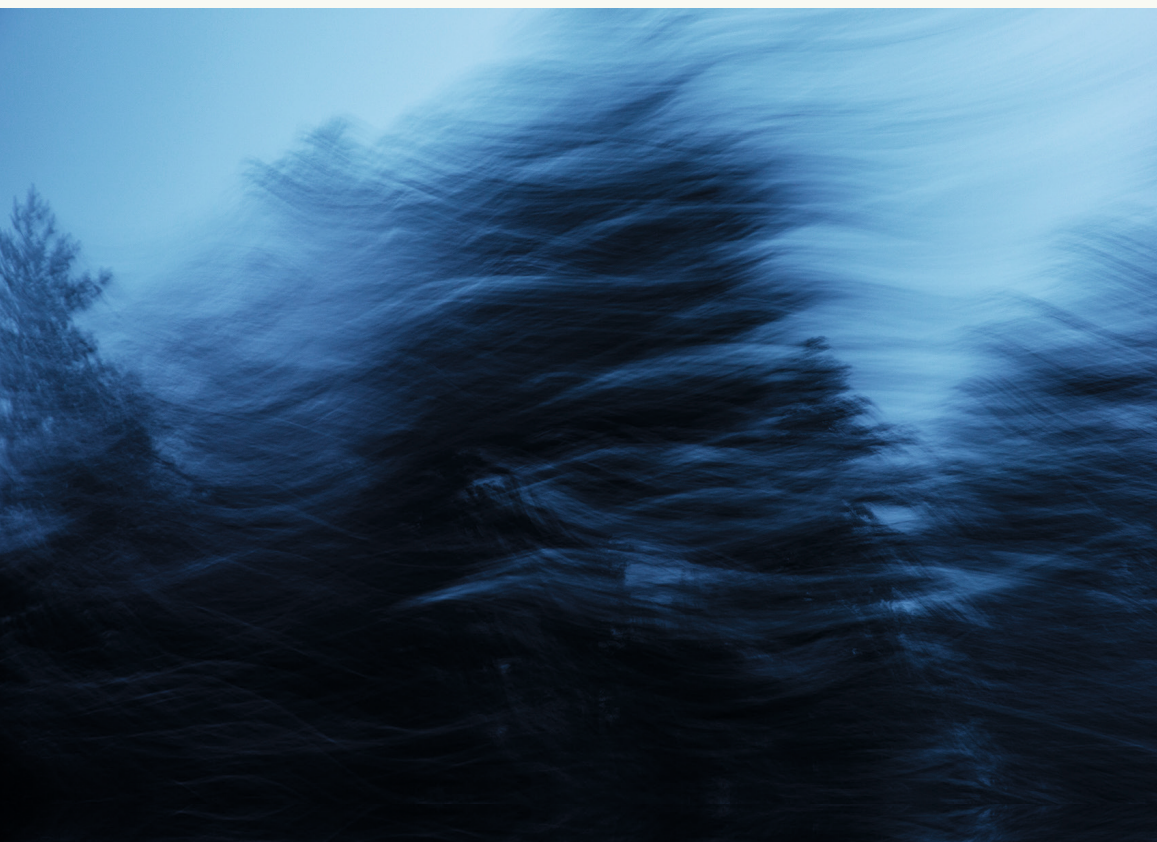

JUKKA TERVO RUNOT

1995 - 2017

R U N O T
1995-2017

Zerkalo (1995), runoja
Ei koskaan, aina (1997), runoja
Teräskitarra - musiikkiterapia nuoruusiässä (2003), tutkimus
Kaksitoista sinistä kuuta (2007), runoja
Kurt Cobainilla oli masu kipeä (2008), runoja
Ämpärin räminä (2009), runoja
Kevät räjähti käsiin - kertomuksia nuoruudesta (2011),
lyhytproosaa
Heräämisiä suuren kellon sisällä (2013), runoja
Ifa (2013), romaani
Ketä rakastamme kun rakastamme Elvistä –
artikkeleita nuoruusiän luovuudesta ja tuhoavuudesta (2016)
Mariaanien haudalla (2017), romaani

Jukka Tervo
R U N O T
1995-2017

© 2019 Jukka Tervo
Kuvat © 2019 Linda Sainio

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-8991-9

Saatteeksi

Runo on kokemus, aistien, ajatusten ja tunteiden hybridi, sisäistä esipuhetta, harha ilman ahdistusta, ihmettelyä, verkko mielen ja kielen meressä, riippusilta unen ja toden välillä, polkuja hetkien, musiikin, unien ja mielikuvien metsässä. Ilman runoa elämä on pelkkiä tosiasioita ja tilastoja, budjetti, maanantaiaamuinen kehityskeskustelu, parisuhde ilman rakkautta, ystävyys ilman luottamusta, yö ilman unia, ei mitään.

Zerkalossa (1995) kirjoitan hämärästä, kaivoksesta ja rakkauden menettämisestä, joka antaa enemmän eväitä sen ymmärtämiseen kuin jatkuva onnellisuus. Kuljen myös lapsuuteni piholla ja metsissä paljasjaloin. Ei- ja esisanallinen, ei-looginen, näkymätön, mutta aina läsnä oleva maailma, jossa peikot touhuavat ja aurinko painaa otsan niittyyn on minulle tuttu. Juuri siksi *Zerkalo*, joka tietysti viittaa Andrei Tarkovskin samannimiseen elokuvaan, visuaaliseen runoon, on tärkeä. Niin kuin myös Chopin ja mustat ja valkeat koskettimet. Näiden kokemusten viesti on yksinkertainen eikä sitä ihminen ymmärrä. Kirjassa *Kaksitoista sinistä kuuta* (2007) soivat Sibelius, unet ja kuolema. Musiikki astelee pitkin vuorten rinteitä hengästyneen saksofonin suokappaleen läpi, silmät itkevät, muistellaan vanhoja miehiä ja eksytään kirjastoon.

Ei koskaan, aina (1997) on teos äkkisyyvästä, sadonkorjuusta ja paluusta sekä siitä kun kevät räjähtää käsiin. Kirjoitan myös sodasta ja pienistä lapsista; juuri näkyväksi tulevista, moniaikaisista, kaikkea ihmettelevistä olennoista, jotka eivät paljon kysele milloin ja miten kohdataan. Samaan teemaan palasin kuudennessa kokoelmassani *Heräämisiä suuren kellon sisällä* (2013). Runot ilmakylyvistä tihkusateen saunaillassa ja lapsuuden kouluni maagisesta maailmasta ovat minulle edelleen pelottavia, koskettavia ja hauskoja. Kirjasta tuli muille kuitenkin näkymätön, mutta

en minä yksin ollut, siitä runo pitää huolen, sanelukoneenkuljettajasta.

Kurt Cobainilla on masu keipeä (2008) on täynnä rankkaa nuoruutta, katoamista ja matkoja paikallaan, kitaroiden ja kärsimyksen runoja. *Ämpärin räminä* (2009) on kirja sielun ja ruumin etsinnöistä. Liikun esivanhempieni maailmassa kuin vieraan ulottuvuuden tutkimusmatkailija yhtä aikaa paikalla ja etäällä. Kirjoitan myös Oulusta ja runoilijoiden lempiaiheesta kahviloista, joissa mikään ei ole niin kuin pitäisi ja siksi on. Romaanini *Mariaamien bandalla* (2017) päättyy runoon, jossa ihmistä suuremmat asiat huuhtovat rantaan ikuisen rojua.

Runoni kirjoitin itselleni, että näkisin ja ymmärtäisin, otin sana-
valokuvia pääni sisältä, maalasin alitajunnan akvarelleja ja liimailin
niitä valkoiseen albumiin, jossa ne jatkavat matkaansa silloinkin
kun en jaksa olla luova, enkä haluakaan olla. Jokunen ihminen
löysi kirjoittamastani omia tarinoitaan, josta olen tietysti kiitollinen
ja vähän ihmeissänikin; nehän ovat vain sanoja joita kainuulainen
pikkupoika keksi omasta päästään.

Lämmin kiitos Suomen Kirjailijaliitolle saamastani apurahasta
tämän teoksen viimeistelyyn.

Oulussa 9.3.2019

Jukka Tervo

Hallalle

ZERKALO

1995

I SANAT OVAT HILJAISIA

Sirpalle

Olet parempi kuin yksikään muisto.
Joka päivä näen hennon olennon
lasten äänirautojen sateessa.

Olet kesäamun valosormus.
Lantiosi pajukorissa kannat näkymätöntä.

Olemme olleet yhdessä aina.
Sinua en unohda

enkä uupumuksen koruja.

Lapsi oli lentänyt päin ikkunaa,
suusta virtasi perhosia
kuin aika kellosta.

Muistaisinko haudanneeni maahan
omenan? Kuollut ei ole kuoleman oma.
Jo syntymässäni heijastin kaukaista valoa.

Näiden sanojen varjostama alue on
lähes tyhjä.

Odotetaan pimeää.

Punainen taivas tummuu.

Pilvimeressä
linnoja tornit veressä.

Varjoainetta valuu eteiseen.

Tuuli on naulattu puihin.

Raskaina roikkuvat
metsän sokeat kädet.

Sataa lämmintä vettä.

Tämä teos sisältää Jukka Tervon julkaisemat runokirjat *Zerkalo* (1995), *Ei koskaan, aina* (1997), *Kaksitoista sinistä kuuta* (2007), *Kurt Cobainilla oli masu kipeä* (2008), *Ämpärin räminä* (2009) ja *Heräämisiä suuren kellon sisällä* (2013) sekä runon romaanista *Mariaanien haudalla* (2017).

Kauneudella on sokea muisti.

Silmät auki pimeässä sinä nojaat yhä
ovenpieleen ja puret kynsiäsi.

Nitraattikieli surahtaa uraansa,
valkokangas rätisee ja pullistuu
ja taas kääntyy tie kohti umpeenkasvanutta
odottamisen piinaa.

Mikään ei lohduta niin kuin kauneus.

Miltei huomaamatta liikkuu
surun laiva.

ISBN: 978-952-80-8991-9

BoD^{TM}
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi